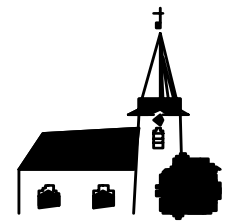

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

- ✿ Poutní místa Arcidiecéze pražské str. 8
- ✿ Mladí míří na Velehrad str. 9
- ✿ **Co se dělo:** Ministrantská pouť po kláštorech cisterciáků str. 10
- ✿ **Co se dělo:** Pouť Berouňáků na Svatou Horu ...str. 11
- ✿ Lhotecká křížová cesta K. Stádníka str. 12
- ✿ **Ze života svatých:** Sv. Justin str. 13
- ✿ **O našem nejstarším písemnictví:** Apokryf o Jidášovi str. 14
- ✿ Cesty rodinstr. 20
- ✿ **K Klub Beroun**str. 16
- ✿ Skautky a skauti oslavovalistr. 17
- ✿ Mše na sv. Jiří str. 18
- ✿ 15 let Katolické mateřské školy str. 18
- ✿ Jak ulovit tachaše ...str. 19
- ✿ Dospělý, přeskoč!" str.21
- ✿ Spolčo IN! str. 22
- ✿ Poslední slovo: **ROZUM A CIT** str.23

Blahoslavený nenormální

Tak hurá na prázdniny. Zasloužený odpočinek

A jak se dívám na děti, přemyslím: my, to jako křesťani, udržíme si je? Nejspíš ne. Budou vyzobnuty okolní společnosti. Promiňte upřímnost.

V lavicích sedávají pěkné dětské slupky s vyzobnutou duší. Sem tam slupka. Nic není poznat, oblečení pěkné, tvář svěží a modlí se. Za pár let více slupek.

Pak se posunují za poslední lavice. Necítí se dobře - to jsou vyzobávána těla. Čím pěknější, tím dřív. Promiňte upřímnost už skoro syrovou.

Nakonec zůstane volné místo. Matka pláče ve zpovědnici rok za

kresba J. Goldmman

rokem, vnučata bez křtu. Zřídka kdy pocit viny - prý je to dobou.

A také - špatné vlivy.

Umíme špatné vlivy vyjmenovat - od zanedbaného kojení až po špatnou partu. (Bude jich asi 20.) Umíme snad dokonce uznat, že ke každému z nich existuje opačný postup nebo alespoň jakési vyvážení.

Dobře. Zkusme to. Zůstanu u kojení: pro maminku prvního dítěte může být pravým mučednictvím obhájit před okolím věc tak samozřejmou. Dudlíček, čajíček, olízané lžičky. Zůstanu u špatné party: táta by snad řekl jasné NE - ale bude proti sobě mít tolik tolik moderních lidí od listonošky až třeba po duchovní. Mladá holka lásku potřebuje, zpívá jeden zpěvák. Kluka taky - aby chudák nezůstala sama. A další generace klepe na dveře (zatím marně).

Řeknete si: jednak to není tak černé, jednak se nedá nic dělat.

Myslím: těžko to může být černější. A dá se dělat opravdu mnoho. Vlastně cokoliv. Sepište seznam špatných vlivů, sepíšte seznam přesných opaků a buďte aktivní, tvůrčí, ale i pevní. Hned uvidíte, jak se z vašeho nitra a z úst mnoha lidí okolo začnou drát protesty.

Třebas by mohlo malé dítě namalovat velikánský obraz a vy ho pověsíte na zeď. To by byl první pokus. A pak poslouchejte křik okolí. Neotřesitelné moderní argumenty. Nenávist a překážky. Zlo se přestalo blahovolně usmívat, bojí se a je agresivní. Mluví možná skrze ty nejbližší, oni to tak nemyslí, ale řali jste do živého.

A pak to konečně uslyšíte. Zlo začne křičet ústy kamarádky i prodavačky, kolegy i lékaře, spolužáků či babiček: "Ty nejsi NORMÁLNÍ." (Jde o ISO 9000?)

Jen tichý hlásek dodá: "Blahoslavení jste vy, kdož nejste normální." **P. Cyril Kubánek**

Zprávy z farnosti

 První svaté přijímání dětí - 1. června. První svaté přijímání dětí v kostele sv. Jakuba v Berouně budeme spoluprožívat v neděli 1. června při dopolední liturgii od 9.30 hodin. Přejeme dětem, aby je přátelství s Ježíšem provázelo po celý život.

 Bohoslužby v Podkozí: V místní kapliče sv. Václava budeme slavít bohoslužby od června do září, *vždy 1. sobotu v měsíci od 19.00 hodin, v září pak ještě poutní slavnost ke sv. Václavu - 27. 9.* První mše sv. bude v sobotu 7. června od 19.00 hodin.

 Mše sv. "na poděkování" v Hýskově. V neděli 8. června od 18.00 hodin se v kostele Narození Panny Marie sejdem k bohoslužbě, při které poděkujeme Bohu za úspěšnou (a díky Bohu bez zranění) realizaci opravy věže a střechy kostela. **Bohoslužba v sobotu 7. 6. nebude.**

 Hovory o víře: Pravidelně každý čtvrtek po večerní mši sv. v 18.15 hodin s P. Benediktem Hudemou ve farní klubovně. **Ve čtvrtek 5. 6. se výjimečně v rámci Hovorů o víře bude konat první z Cestopisných promítání a vyprávění, tentokrát s P. Benediktem Hudemou o Svaté zemi.** Pořádá K-klub Beroun.

 Mše sv. "pro děti" - 12. června. Zveme rodiče s dětmi k účasti na bohoslužbě "pro děti", která se koná ve čtvrtek 12. 6. od 17.30 hodin v kostele sv. Jakuba.

 Setkání varhaníků: V sobotu 14. června se v Berouně uskuteční 2. setkání varhaníků našeho vikariátu. Věříme, že poslouží nejen k vzájemnému poznání, ale i k výměně zkušeností a k povzbuzení k další, často i náročné službě.

 Patnáct let Katolické mateřské školy v Berouně. V neděli 15. června při dopolední bohoslužbě od 9.30 hodin poděkujeme Hospodinu za 15 let činnosti naší Katolické mateřské školy a za všechny, kdo se o to zasloužili. Současně budeme prosit i o Boží požehnání do dalších let života KMŠ.

 Slavnost Narození sv. Jana Křtitele ve Sv. Janu pod Skalou. Pouť ke sv. Ivanovi spojená s liturgickou slavností Narození sv. Jana Křtitele se ve Sv. Janu pod Skalou koná v **neděli 22. června od 10.00 hodin.** 9.30 - modlitba růžence (příležitost ke svátosti smíření), 10.00 - mše svatá (hlavním celebrantem P. Josef Pecinovský, berounský farář).

 V den slavnosti - v úterý 24. června - bude mše sv. v kostele Narození sv. Jana Křtitele ve Svatém Janu od 19.00 hodin. 18.00 - výklad k historii kostela, 18.30 - modlitba růžence (příležitost ke svátosti smíření), 19.00 - mše sv. (hlavním celebrantem P. Vít Uher), po mši

svaté bude udílet požehnání novokněz P. Martin Vlček. Následuje malé občerstvení. Prosíme o pomoc s organizací, vítány jsou věci na společný stůl. Informace P. Benedikt Hudema (724 209 774). *Všichni jsou srdečně zváni!*

 Slavnost sv. Petra a Pavla - 29. června. Slavnost apoštolů připadá na neděli, bohoslužby tedy budou ve všech kostelech jako v neděli.

 Farní knihovna je otevřena vždy v neděli v sudém týdnu, tedy 8. 6. a 22. 6. od 10.30 do 11.15 hodin v přízemí fary v Berouně.

 Sbírka na arcidiecézi. Sběrka na arcidiecézi vynesla 3.500,- Kč. Další plánovaná sbírka je "svatojánská sbírka" na bohoslovce v neděli 22. června.

 Letáček "Nedělní liturgie": Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum "Nedělní liturgie", kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.

 Do katechumenátu bude přijata v sobotu 7. 6. v 16.30 v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha studentka VOŠP ve Svatém Janu pod Skalou Iva Fryková. Prosíme, pamatujte na ni i na další dospělé katechumeny, kteří se připravují ke křtu, ve svých modlitbách.

---POZOR !!! Červencový a srpnový zpravodaj vyjde, dá-li Pán, až 20. 7. 2008 !!! POZOR---

 Občanské sdružení TAJDOM pořádá ve spolupráci s Římskokatolickou farností Beroun v neděli **8. června** v kostele Narození Panny Marie v Hýskově komponovaný pořad *Komu straší ve věži?* U příležitosti dokončení rekonstrukce věže a střechy kostela zveme všechny zájemce a přátele Hýskova k účasti na recitálu a diskusi se spisovatelem, písničkářem a dramaturgem České televize Bedřichem Ludvíkem, spoluautorem pořadů „Rozhlédni se, člověče“ a „Praha, město věží“. Vedle povídání o věžích a rozhledech se návštěvníkům dostane jedinečné možnosti návštěvy opravených podkrovních prostor budovy a pro obratné bude připraven rovněž výstup na věž kostela s rozhledem na Hýskov a celý horizont nad údolím Berounky. Ve spolupráci s Muzeem Českého krasu připravujeme pro děti řadu soutěží i tradičních vesnických her (tlučení špačků, točení káči, honění obručí, apod.) Těšíme se na společné setkání. **Program** 15.00 slavnostní zahájení, 15.15 recitál + diskuse s p. Ludvíkem, 15.45 Jak se straší ve věži – otevření prostoru podkroví a asistované výstupy na věž kostela, + videoprezentace postupující rekonstrukce + dětský program v okolí kostela, 18.00 – 19.00 slavnostní mše svatá.

 Setkávání maminek: Dobrý den, dovoluji si jménem "farních maminek" oznámit všem, kdo by mezi nás chtěl někdy zavítat, že "Setkávání maminek" probíhá každou **středu dopoledne od 9.00 hodin**. Nadále se setkáváme na půdě v budově kaplanky a pro kontakt stále platí telefonní číslo Hanky Štusákové 602 610 893. Těšíme se na nově příchozí. ☺ **L. Kopačková**

 Biblické hodiny: Ke společným biblickým hodinám se letos scházíme **každé úterý po večerní mši sv. v budově kaplanky**. Kdo chce objevovat hloubku Božího slova, je zván a vítán.

 Setkání pro ministranty (cca od 10 do 15 let) se tentokrát uskuteční v sobotu 14. 6. v kostele sv. Václava v Praze - Smíchově od 9.30 do cca 16 hodin. Společná cesta do Prahy a zpět bude zajištěna. Sportovní oblečení a 50,-Kč na oběd s sebou. Informace: P. Benedikt Hudema (724 209 774).

 Výstava na Tetíně: V neděli 18. 5. 2008 v 17 hod. se koná vernisáž výstavy cyklů olejomalb výtvarníka Jiřího Kreissla v Galerii v kostele sv. Jana Nepomuckého na Tetíně. Výstava bude

otevřena do konce září o víkendech a svátcích, s průvodcem v rámci tetínského prohlídkového okruhu vždy v sobotu od 9.30 do 17.00 hod. a v neděli od 12.00 do 17.00 hodin.

 Tábor na téma Josef Egyptský: Jako každé léto, také letos pořádám dětský tábor. Budeme u Kosího potoka blízko Stříbra. Tábor trvá letos jenom týden od 9. 8. 08 do pondělí 17. 8. 08. S vedením tábora budou pomáhat tři mladí lidé, kteří byli jako děti na našem táboře před osmi lety. Téma táborové hry: Josef Egyptský. Více o táboře na www.akceryba.cz. Cena cca 1300 Kč. **P. Cyril Kubánek, 605 981 000**

 FOTBALOVÝ TURNAJ. Na vikariátní konferenci byli osloveni duchovní z farnosti Řevnice (2 kněží a 1 jáhen) a vyzváni k přátelskému, zcela amatérskému **fotbalovému zápasu** s naší duchovní správou (3 kněží). Setkání se uskuteční v **neděli 8. června po večerní mši svaté** (cca od 18.15) na zahradě fary. Zváni jsou (nejen) ministranti (od 5 let, horní hranice neomezena) na doplnění a povzbuzení týmů. Transparency, občerstvení či jakékoli jiné povzbuzení týmů je vítáno.

Z vikariátu

 Vikariátní konference. V úterý 17. června se v Úhonicích uskuteční setkání kněží našeho vikariátu. Mše svatá, při které se budeme modlit zvláště za farnosti našeho vikariátu, začíná v místním kostele v 9.00 hodin.

 Kněžské svěcení. V sobotu 21. června při slavnostní bohoslužbě od 10.00 hodin udělí pražský arcibiskup Miloslav kardinál Vlček v katedrále sv. Víta, Vojtěcha a Václava kněžské svěcení jáhnu naší arcidiecéze Mgr. Martinu Vlčkovi. K účasti na této slavnosti jste všichni zváni.

 Neděle 15. června 2008 - po více než padesáti letech se koná **pout' ke kapličce U tří habrů**. Kaplička sv. Antonína U tří habrů bude co nevidět opět stát v plné kráse jako kdysi, a proto v neděli 15. června 2008 ve 14 hodin se sejdou pamětníci a přátelé poutního místa U3H, aby zde společně vzpomněli svátek sv. Antonína Paduánského. Přístupové cesty sem z Vysokého Újezda i Loděnice zatím nejsou v dobrém stavu a také nejbližší okolí ještě potřebuje úpravy. Slavnostní požehnání kapličky proto připravujeme na pozdější dobu. Ale studánka, znovuobnovená kaplička, altánek pro poutníky a hlavně lidé a zdejší atmosféra jsou už teď zárukou, že každý, kdo přijde, bude potěšen. Srdečně Vás zveme. Petr a Olga Havlišovi.

foto P. Havliš

 Františkánský klášter v Hájku. Program poutí v roce 2008: **7. 6. sobota** • mše sv. v 10:30, za jednotu křesťanů; P. Filip Rathouský OFM, **14. 6. sobota** • mše sv. v 10:30, sobotní památka Panny Marie; P. Daniel Janáček O. Praem., **28. 6. sobota** • mše sv. v 10:30, rozloučení se školním rokem; P. Daniel Janáček O. Praem. **12. 7. sobota** • mše sv. v 10:30, za internované kněze v Hájku; P. Jaroslav Ptáček, **12. 7. sobota** • mše sv. v 10:30, za internované kněze v Hájku; P. Jaroslav Ptáček. Cr. Kontakt: Františkánský klášter v Hájku, Červený Újezd 43 - pošta Unhošť 273 51, tel. 312 697 125, mob.: 604 872 004, web: www.klasterhajek.ic.cz, č. účtu: 510110200257/0100.

Koncerty v kostelích

 V neděli 15. června v 15 hodin vystoupí ve **Svatém Janě pod Skalou** náš nejpřednější soubor na středověkou muziku - **Schola Gregoriana Pragensis** s uměleckým vedoucím Davidem Ebenem. Schola Gregoriana Pragensis byla založena v roce 1987 (David Eben absolvoval na pařížské konzervatoři obor „dirigování gregoriánského sboru“ a v následující sezóně působil jako dirigent Choeur Grégorien de

Paris). Schola Gregoriana Pragensis se intenzivně věnuje nahrávání a často koncertuje doma i v zahraničí (Itálie, Španělsko, Francie, Belgie, Nizozemí, Německo, Rakousko, Norsko, Švédsko, Slovensko, Maďarsko, Polsko, Izrael, Japonsko). Nahrávky souboru na CD získaly již řadu ocenění (Choc du Monde de la Musique, 10 de Répertoire, „Zlatá Harmonie“ za nejlepší českou nahrávku roku). Práce souboru se soustřeďuje jednak na semiologickou interpretaci gregoriánského chorálu podle nejstarších neumatických pramenů z 10.-11. století, jednak na uvádění gregoriánských zpěvů vlastní české chorální tradice včetně rané polyfonie. Díky intenzivnímu studiu středověkých pramenů zaznívá v programech i řada unikátních nově objevených skladeb ze 13.–15. století. Další informace na www.gregoriana.cz. Vzhledem k vysoké kvalitě tělesa je nutné zajistit si předem vstupenky rezervací na e-mailu: sjs@svatyjan.cz. Cena vstupenek 180 Kč dospělí, 90 Kč děti 7-15 let. Program koncertu: "Maiestas Dei" - Středověká polyfonie v díle Petra Wilhelmi de Grudencz

Schola gregoriana Pragensis foto J. Ševčík

✿ Skauti

✿ **Tábor 2008 – Chrást u Plzně. Celotáborová hra:** „Děti doktoři“. **Potřeby:** Bílé oděvy – plášť nebo tričko, kalhoty apod.

Místo konání: Chrást u Plzně, u soutoku Berounky a Klabavy

Vzdálenost od vlaku či autobusu: 2 km, Vzdálenost od nejbližší obce: 2,5 km

GPS: 49°48'35.556"N, 13°29'48.887"E

Termín: 27. července - 10. srpna 2008, pro vlčata 2. 8. do 10. 8. 2008

Cena: 2800 Kč (registrovaný člen střediska), **3300 Kč** (neregistrovaný čl.stř.),

1700 Kč/os Vlčata, **2000 Kč/os** Rovers & Rangers

Platbu sníženou o zálohu 500 Kč nutno uskutečnit do **15. června 2008** – na účet střediska (příkaz k úhradě, složenka; jako variabilní symbol použijte první část rodného čísla dítěte), v **Katolické mateřské školce** nebo **hospodářce** střediska M. Hlaváčkové. **Přihlášky** jsou k dispozici u vedoucích nebo na farních stránkách (tiskněte oboustranně). **Důležitá poznámka:** Středisková rada a rada tábora rozhodly, že tento rok se nebude konat návštěvní den.

✿ **Oslavte spolu s námi výročí naší školky!** Srdečně zveme všechny farníky, současné a bývalé „školáčky“, jejich rodiče a přátele i příznivce naší školky k společnému setkání na farní zahradě v pátek 13. června 2008 v 16,00 hodin. Přijďte si popovídat a zavzpomínat při malém občerstvení! V neděli 15. června 2008 v 9,30 hodin pak poděkujeme za 15 let existence školky při bohoslužbě v kostele sv. Jakuba v Berouně.

✿ **Letní uzavření KMŠ:** Běžný provoz KMŠ končí v tomto školním roce v pátek 27. června 2008. Od pondělí 30. června do neděle 31. srpna bude naše školka uzavřena. Během letních prázdnin čerpá personál dovolenou a v srpnu připravuje budovu na další školní rok. Pokud rodiče potřebují na toto období zajistit docházku svého dítěte do předškolního zařízení, měli možnost požádat o náhradní umístění do jiné MŠ, která v Berouně letní provoz zajišťuje.

- **První cestopisné promítání a vyprávění:** Ve čtvrtek 5. 6. po večerní mši svaté, tedy asi od 18,15 hodin (výjimečně v čase obvyklého konání Hovorů o víře) tentokrát s P. Benediktem Hudemou o pouti do Svaté země. Srdečně zveme!
- **Můžete-li se s námi podělit o vzpomínky, zážitky a fotografie z vaší zajímavé cesty po světě, ozvěte se nám. Kontakt: Alois Vašků, tel.: 602 129 195, e-mail: vasku@omadeg.cz**

- **Setkání mladých** ke společné modlitbě, rozjímání nad Písmem a k hovorům o víře probíhají každý pátek od 18.15 v přízemí berounské fary.
Kontakt: P. Benedikt Hudema 724 209 774, benedikthudema@atlas
- **Výlet pro mladé** (od 15 let) 6.-7. června. Info: P. Benedikt Hudema (724 209 774).

Diář Manželského společenství

Poslední setkání manželského společenství. O prázdninách se pravidelné aktivity většinou nekonají a tak i "manželata" se rozloučí a společně poprosí za dar pokoje a načerpání sil během letního odpočinku. Je toto spolčo poslední pouze v tomto školním roce, či bude posledním na delší dobu? Záleží pouze na nás, jeho účastnících. Loučit se přijďte v úterý 24. června na "faru" do Loděnice, můžeme využít i prostor zdejšího kostela. *Info: Iva Vašků, 602 945 017*

FARNÍ CHARITA BEROUN

Letní příměstské tábory, projekt CVOČ Farní Charity Beroun:

- **I. termín 7. 7. - 11. 7. 2008**, vždy od 8:00-15:30 v budově Komunitního centra Beroun. Celotáborová motivační hra: **Draci a jejich jezdci**. Předpokládaný program: Návštěva jeskyně, pěší výlet, výtvarné dílny, dramatické hry.

- **II. termín 25. 8. - 29. 8. 2008**, vždy od 8:00-15:30 v budově Komunitního centra Beroun. Celotáborová motivační hra: **Beroun a okolí napříč dějinami**. Předpokládaný program: Pěší výlety, výlet na hrad, návštěva muzea nebo historické výstavy, výtvarná dílna starých technik.

- Změna konkrétního denního programu vyhrazena. Cena za týdenní pobyt včetně pitného režimu bez jídla je 700 Kč. Svačinky na celý den si děti nosí zdomova.

Budete-li mít jakýkoli dotaz, kontaktujte nás na tel: 603 477 791, koordinátor příměstského tábora 2008 - Barbora Jakůbková.

Zprávy odjinud

DOVOLENÁ PRO RODINY 2008: Manželská abeceda pro každého, 2. - 9. srpna 2008 - Bzenec. Pobyt je určen pro všechny manželské páry včetně seniorů, věk a počet dětí není rozhodující. Dopoledne samostatný program pro manželské páry, hry a soutěže pro děti. Nádherná příroda vinařského regionu, cyklostezky, možnost výletů Strážnice, Kyjov, zámek Milotice a Buchlovice, hrad Buchlov, plavba po Baťově kanále... Ceny: (za týden celkem - program, péče o děti, ubytování a plná penze) Dospělá porce 2.700,- Kč, Dětská porce 2.500,- Kč Malé děti bez nároku na stravu a lůžko 300,- Kč (kategorie dospělí/dítě není

určena věkem, ale velikostí stravovací porce podle objednávky) Sleva pro rodiny - tři a více dětí – cena pro třetí a další dítě snížena o 250 Kč . Podrobnosti na www.rcblansko.cz
Přihlášky email milana.vykydalova@centrum.cz Informace **736 60 64 68, 516 416 594**

- **“Večery u Havla”:** Zveme vás na večerní chvály s katechezí a možností svátosti smíření. Druhé pondělí v měsíci v Praze na Starém Městě v kostele sv. Havla (5 minut od stanice metra "A i B" Můstek). **Začátek je v 19⁰⁰ hod., sejdem se 9. 6. 2008.** Společně s Bohem a s vámi se budou setkávat reverendi z JUMPu a mnozí další z týmu i kapely. Na toto setkání na rozdíl od “meziskoku” můžeš s sebou vzít i přátele, kteří na JUMPu nikdy nebyli – *zváni jsou všichni ti, kdo se chtějí takto setkávat, věk nerozhoduje.*
- **Slavnost Korunovace na Svaté Hoře.** Svatá Hora zve na oslavu 276. výročí Korunovace milostné sošky Panny Marie Svatohorské, která se koná v neděli 1. června 2008. Slavnostní mši svaté v 9.00 hodin bude předsedat Mons. Diego Causero, apoštolský nuncius v České republice.
- **Adorace za povolání a rodiny.** V kostele sv. Ludmily v Praze na Vinohradech se v pátek 6. června 2008 koná adorace za nová povolání ke kněžskému i k zasvěcenému životu, za rodiny a za věrnost všech, která je zakončena slavnostní mší sv., které bude předsedat kardinál Miloslav Vlk. Společnou adoraci povedou křížovníci a sestry voršilký. Adorační den se koná vždy první pátek v měsíci. Je zahájen mší svatou v 7.30 hodin, po ní následuje celodenní eucharistický výstav s možností individuální adorace. Společnou adoraci od 15.30 hodin vedou bratři a sestry z různých společenství zasvěceného života. Adorace je zakončena společným slavením eucharistie v 16.30 hodin.
- **Tichý hlas pro Svatou zemi:** VII. ročník festivalu Tichý Hlas pro Svatou zemi se koná v neděli **8. června 2008** již tradičně v Libčicích nad Vltavou. Program zahájí slavnostní ekumenická bohoslužba ve 14:00 v katolickém kostele.
- **Pracovní brigáda ve Staré Boleslavi.** Pracovní brigády na poutním místě Stará Boleslav se konají **7. a 28. června 2008.** Sraz je vždy v 9.30 hodin na děkanství u sv. Václava. Občerstvení zajištěno. Zveme všechny poutníky, dobrodince a příznivce Staré Boleslavi. Pořádá Kolegiátní kapitula sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi, tel: 602 457 200, e-mail: dkc@cmail.cz
- **Dominikánská teologická dílna 2008.** V prvním prázdninovém týdnu již tradičně proběhne v Praze u sv. Jiljí (Husova 8, Praha 1) Dominikánská teologická dílna s názvem „Naplnění Duchem svatým“, na kterou jsou zváni všichni zájemci. Od pondělí 30. 6. do pátku 4. 7. budou přednášející spolu s účastníky trávit čas s tím, kterého církve vyznává jako Pána a dárce života. Působení Ducha svatého v církvi, lidské vztahy jako obraz Nejsvětější Trojice – to jsou některá z témat přednášek, které budou doplněny lektorovanou exkurzí, nabídkou účasti na mši svaté, liturgií hodin a adorací, prostor bude i k diskusím a k prohloubení přátelského společenství. Program a další informace jsou uveřejněny na www.op.cz v přehledu aktualit, pro zájemce je možné zajistit ubytování a stravování. Přihlásit se je možné do 15. 6. u P. Tomáše Pospíšila OP, e-mail: tomas@op.cz, tel. 731 402 663. Dílna je koncipována jako celek, je však možné navštívit i jednotlivé přednášky.
- **ActIv8 - Setkání mládeže na Velehradě.** Ve dnech 18. – 20. července 2008 se na Velehradě uskuteční setkání české a slovenské mládeže. Jeho smyslem je umožnit mladým lidem oslavu Světových dnů mládeže, které se konají v Sydney. Název ActIv8 odkazuje na motto z Písma sv. „Dostanete sílu Ducha svatého ...“ (Sk 1,8). Význam tohoto názvu je také motivační, neboť znamená: „buď aktivní, rozhybej se“. Na Velehradě by se mělo podle předběžných odhadů setkat asi 10 000 mladých lidí ve věku od 14ti let. Registrace účastníků pro

orientační zjištění jejich počtu je přes <http://www.activ8.cz>, každý účastník by měl přispět na setkání minimálně 150,- Kč. Ubytování účastníků bude ve vlastních stanech, v ceně jsou počítána dvě jednoduchá teplá jídla. Součástí programu bude benefiční koncert, jehož výtěžek podpoří charitní projekty na Ukrajině. Setkání budou také předcházet doprovodné aktivity (navazování přeshraničních farních partnerství, společenství mládeže, fotosoutěž apod.), které mají pomoci k vzájemnému poznání a propojení mládeže z Česka a Slovenska.

Poutní místa Arcidiecéze pražské

I když naše arcidiecéze je obdarována řadou poutních míst, která v průběhu bohaté historie místní církve zbožnost věřících vytvořila, sluší se přesto některá z nich postavit před oči našich současníků zřetelněji, a tím i podtrhnout jejich význam. V souladu s ustanovením kán. 1230 CIC a příslušnými ustanoveními Enchiridion indulgentiarum (dále jen EI) vyhlásil tedy kardinál Miloslav Vlk, arcibiskup pražský, svým rozhodnutím č.j. 1364/2008 ze dne 25. 4. 2008 jako hlavní poutní místa Arcidiecéze pražské následující místa a kostely:

- Katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha,
- kostel Panny Marie Vítězné a sv. Antonína Paduánského (Pražské Jezulátko),
- bazilika Nanebevzetí Panny Marie (Svatá Hora),
- kostel Nanebevzetí Panny Marie (Stará Boleslav),
- kostel sv. Václava (Stará Boleslav),
- kostel Narození Páně (Loreta).

Kardinál Miloslav Vlk, arcibiskup pražský, dále ustanovil v souladu s ustanovením kán. 1230 CIC jako poutní místa Arcidiecéze pražské následující místa a kostely:

- kostel sv. Prokopa (Sázava-Černé Budy),
- **kostel sv. Ludmily (Tetín),**
- **kostel sv. Kateřiny Alexandrijské (Tetín),**
- **kostel sv. Jana Nepomuckého (Tetín),**
- kostel sv. Anny (Sudějov),
- bazilika Nanebevzetí Panny Marie (Praha-Strahov),
- kostel Navštívení Panny Marie (Petrovice u Rakovníka),
- **kostel Narození sv. Jana Křtitele (Svatý Jan pod Skalou),**
- kostel sv. Matouše (Hrádek),
- kostel sv. Petra a Pavla (Budeč),
- kostel sv. Klementa (Levý Hradec).

Tato poutní místa, která až do současných dnů osvědčují svou obdivuhodnou duchovní životnost, slouží zvláště k povzbuzování věřících poutníků, aby hlouběji prožívali a zakoušeli ve společenství církve zvláštní úctu ke světcům nebo světicím spjatým s oním místem, a tak rozvíjeli zdravé tradice zbožnosti.

Věřící, kteří mají úmysl získat **plnomocný odpustek v poutním místě**, jej získají při splnění obvyklých obecných podmínek (EI P20 – §1 a §2), když se zbožně pomodlí Otčenáš a Věřím během návštěvy poutního místa, a to v následující doby: titulární slavnosti (možno již dvanáct hodin předem – EI P14); jedenkrát za rok o dni, který si zvolí sám věřící; pokaždé, kdy se účastní společné pouti, která se v poutním místě koná (EI čl. 33 § 1 – 4°).

Poutní místa poskytují dostatečné příležitosti k plodnému **slavení svátosti pokání**, v jejímž rámci mohou zpovědníci podle platných předpisů partikulárního práva promíjet některé nápravné tresty. Pravomoc **absoluce od cenzur** nikomu nevyhrazených (kán. 1364 § 1 – apostaze, a kán. 1398 CIC – abortus) mají na těchto poutních místech všichni kněží, kteří mají platné pověření trvale udělovat svátost smíření (kán. 967 CIC) a zde zpovídají, nikoli pouze ti, kteří jsou zde ustanoveni (zpovědníci mohou absolvovat tyto cenzury v rámci slavení svátosti smíření v celém areálu poutního místa, nikoli pouze striktně v kostele).

Duchovní správci odpovědní za správu těchto poutních míst necht' usilují o zajištění trvalé zpovědní služby na hlavních poutních místech a o této službě dostatečným způsobem informují věřící. Na těch poutních místech, která nemají obvykle ustanovena sídelního duchovního správce, ať je tato služba vykonávána v rámci možností, zejména o titulárních slavnostech a tehdy, když se konají poutě většího množství věřících.

převzato z ACTA CURIE

Mladí míří na Velehrad

Není tomu tak dávno, co se v jihočeském Táboře uskutečnilo Celostátní setkání mládeže. Mnozí účastníci jistě rádi vzpomínají na týden nabitý zážitky a poznáváním nejen duchovních hodnot, víry, Krista, ale též nových přátel. Rok utekl jako voda a Sekce pro mládež ČBK a Sekcia pre mládež KBS pořádají ve dnech 18. – 20. července 2008 na Velehradě setkání nové – větší, otevřené mladým lidem mnoha národů a vyznání.

Toto setkání nese záhadný název ActIv8 (čti ektivejt). Česky bychom to mohli přeložit jako Sk 1,8 – je to odkaz na biblický citát, vyjadřující motto letošního Světového dne mládeže: „Dostanete sílu Ducha Svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky.“ Zároveň anglické slovo activate znamená pohnout, spustit – tedy podnítit k aktivitě.

Důvodem k velehradskému setkání české a slovenské mládeže je fakt, že Svatý otec Benedikt XVI. pozval na tyto dny mladé celého světa do australského Sydney. Ne každý si ovšem dalekou cestu může dovolit. Proto se mladí setkají na Velehradě, kde díky přenosové technice TV NOE uvidí v přímém přenosu své vrstevníky na opačném konci světa, budou se moci na dálku účastnit liturgie sloužené papežem a zároveň přímo na vlastní kůži zažijí onen neopakovatelný pocit přítomnosti tisíců vrstevníků, který doprovází všechna velká setkání.

A co ActIv8 nabízí? Předně je to nabídka duchovního setkání, tentokrát umocněného každodenním prožíváním univerzality církve. Deset tisíc Čechů a Slováků utvoří jednotu s mladými lidmi z celého světa, shromážděnými za oceánem. Nebudou chybět ani slavnostní mše svaté, křížová cesta, modlitba růžence. Na účastníky čeká mnoho sportovních, kulturních, uměleckých aktivit – koncerty, workshopy.

Důležitou součástí celého setkání bude benefiční koncert slovenské skupiny Tretí deň a amerických SonicFlood. Výtěžek z tohoto koncertu bude použit na aktivity známého misionáře P. Petera Krenického na Zakarpatské Ukrajině.

Stejně jako loni je ovšem potřeba celou akci zajistit nemalými finančními prostředky. Účastnický poplatek ve výši 150,- Kč je spíše symbolický. Organizátoři proto prosí všechny o zapojení se do sbírky Mozaika 2008 zakoupením kartičky mozaiky v ceně 50,- Kč a nebo zasláním peněz na účet u ČSOB, a.s., č.ú.: 219759054/0300. Více informací o této sbírce získáte na internetové adrese www.mozaika2008.cz.

Zájemci o setkání ActIv8 se mohou přihlásit a další informace získat na internetových stránkách www.activ8.signal.cz.

Velehrad 18.-20.7.2008 **Sydney**
ve spojení se
setkání české a slovenské mládeže

Co se dělo:

Ministrantská pouť po klášterech cisterciáků

Kláster je dům modlitby, a tak tato výprava byla pojata jako pouť, která začala 8. května a trvala až do 11. května.

foto Michal Hladík

Začalo to takhle. Jednoho dne se otec Vít s otcem Benediktem dohodli, že vezmou ministranty ze svých farností a vykonají tak pouť (obětovanou a zasvěcenou) za naše farnosti. Vyjžděli jsme ve čtvrtek ráno kolem sedmé hodiny. První zástavka byla v Praze, kde jsme nabrali další partu lidí. Dohromady nás jelo dvanáct, z toho tři kněží (teda dva, třetí bude teď v červnu vysvěcen, jmenuje se Martin) a devět ministrantů, z nichž dva byli z Berouna. Já - Jakub Kodras a Lukáš Klimovič. Konečně jsme se vydali na cestu.

První klášter, kde jsme se byli podívat, byl ve Vyšším Brodě. Tento klášter se mně ze všech dosud viděných klášterů líbil nejvíce! Zrovna podstupoval velké opravy, ale přesto z něj vyzařovalo něco nepopsatelně krásného. Mniši zde byli velmi přívětiví. Sám pan převor nás po celém klášteře provedl a ukázal nám plno zajímavých míst. Z nichž nejzajímavější byla knihovna, která je nejstarší a jediná v našem státě ničím neporušená. Což je zázrak, protože tento klášter byl obětí

komunismu, válek apod. Další klášter, který jsme navštívili, byl ve Zwetlu – mimochodem, to jsme se už v Rakousku. ☺ Tento klášter byl velmi podobný tomu našemu ve Vyšším Brodě. Zajímavostí tohoto kláštera je, že je postaven na řece. Dříve byla tato krajina plná bažin a všelijakých močálů, kterou mniši za pomoci vlastních sil a modliteb dokázali zvelebit. Jejich úkolem prý bylo přeměnit tuto nehostinnou krajinu v „Boží ráj“ pro lidi, kteří se chtěli více přiblížit k Pánu Bohu. Což se jim mimochodem podařilo. V tomto klášteře jsme také viděli nejmenší Bibli světa, menší než špička mého malíčku.

Takto jsme putovali celý den. K večeru jsme dorazili k cíli - klášteru Heiligenkreuz- sv. Kříž – stále Rakousko, který je početně největším klášterem Cisterciáků v Rakousku. Byl moc pěkný, ale už z něj nevyzařovalo to, co ve Vyšším Brodě. Přes den byli všude samí turisté, hluk... Ze začátku na mne toto místo působilo jako takový luxusní hotel někde na Václaváku v Praze. Ale jak tento klášter pohltila tma a s ní ticho, hned to bylo něco jiného. Jediné, co bylo slyšet, byl tryskající vodotrysk, který nastolil takovou klidnou, příjemnou atmosféru. Po příjezdu se nás ujal jeden moc milý mnich, který nás pohostil dobrou večeří, ukázal nám pokoje, kde jsme se ubytovali, a řekl, jak se věci mají, jaký je tu denní řád, a tak. Kolem desáté, když už byla tma, jsme šli hrát fotbal. Byla to sranda, nebylo pořádně vidět a hřiště bylo pokryté rosou.

Druhý den ráno jsme začali den mší svatou v sedm hodin. Někteří naši poutníci už spolu s mnichy, kteří začínají den modlitbami při východu slunce a končí den opět modlitbami při

Klášterní knihovna foto M.

západu slunce. Poté byla snídaně a následovala prohlídka. Tento klášter byl zajímavý zase tím, že se ho nikdy nedotkla žádná válka ani bída. Proto vypadal tak skvostně. Je starý už skoro tisíc let. Žije v něm přes sedmdesát mnichů, což je hodně, převážně to jsou mladí lidé. V jiných klášterech to bývá kolem dvanácti mnichů. Hned vedle kláštera je papežská škola, kde se mniši vzdělávají a zároveň se zde může studovat na kněze. Tato škola, jestli si to dobře pamatují, čítá kolem pětiset studentů. Po obědě jsme se vydali na křížovou cestu po okolí kláštera. Jak jsme skončili, slunko začalo pomalu zapadat. A my věděli, že je čas jít do kostela na večerní modlitby, to už tam byli mniši připraveni. Všechny modlitby probíhaly v latině. Potom následovala společná večeře, po které se všichni odebrali do svých pokojů. Celý klášter pokrylo hrobové ticho a tma, opět byla slyšet jen stékající voda z fontány. No bylo to prostě něco krásného.

V sobotu začínal den velmi podobně. Po snídani jsme se vydali na pouť do největšího mariánského poutního místa Rakouska - Mariazell a pak do kláštera kartuziánů Gaming, který byl vzdálen asi 150km od Heiligenkreuz směrem na jih. Tento řád je velmi přísný. Mniši šest dní v týdnu s nikým nepromluví ani slovo, s nikým se nestýkají a každý bydlí sám ve svém domečku za zdmi kláštera a stará se o své políčko, které ho „živí“. Akorát sedmý den se všichni sejdou u oběda a společně poobědvají a prohodí pár slov. Přímo v klášteře mniši už nežijí. Postupem času začal chátrat. Nakonec si ho všiml jeden architekt, velmi příjemný člověk, který ho pomalu restauruje. Tento muž nás po něm ochotně provázel a pak nás pozval na klášterní pivo. Aby toho nebylo málo, vydali jsme se ještě do Alp. Zde jsme se vozili na igelitkách po sjezdovkách a rozpoutali „válku“ koulovačku, ministranti proti kněžím. Můžete si tipnout, kdo asi vyhrál? Večer jsme se vrátili do našeho kláštera, kde na nás čekala večeře. Tu jsme ochotně snědli a pak jsme šli hrát opět noční fotbal.

V neděli jsme začali opět ranními modlitbami, pak následovala latinská mše, kde jsme dostali novokněžské požehnání od mnichů a odebrali jsme se na snídani. Následovalo balení, oběd a rychlý odjez zpátky do Berouna. Otec Benedikt měl večerní mši, kterou jsme zakončili naši pouť.

S Pánem Bohem, Jakub K.

Co se dělo: Pout' Berouňáků na Svatou Horu

Poutě berounských katolíků na Svatou Horu mají hluboké tradice. Jejich organizování sahá až do 17. století. Už tehdejší účastníci pěších poutí měli povznášející pocity, když se před nimi objevily věže chrámové budovy. Pokorný úžas je provázel, když stoupali do vznešených prostor mistrně umístěných nad příbramským krajem. I dnešní poutník má podobné pocity. O tom si povídali i účastníci letošního putování. Jeden z nich, Miloš Palkoska, vzpomínal, jak pout' začínala u berounského chrámu před odchodem na berounské vlakové nádraží. Po vystoupení v Příbrami se seřadil průvod v čele s

Křížová cesta v ambitech foto M. Pletánek

knězem a vlajícími korouhvemi, hudba začala hrát a doprovázela zpěv ulicemi města až na prostranství před bazilikou. Tam uvítal poutníky zástupce kněží ze Svaté Hory, bubny svatohorské mládeže podmalovávaly výjimečnou atmosféru. Hrála hudba, zněly písně. Vyvrcholením byla mše svatá i křížová cesta. Tehdy se kupovaly daleko více v místních krámcích svatohorské obrázky,

křížky i další upomínkové předměty. Ty se dávaly dotýkat sošce Svatohorské Madony. Stejný, jako příjezd sem, byl i návrat do Berouna. Pouť končila u chrámu sv. Jakuba.

Letošní jamí pouť se konala 8. května, kdy menší autobus odvezl poutníky nahoru až před Svatou Horu. Den byl jako vymalovan, a tak se mohli poutníci občerstvit i soustředit na vyvrcholení poutě, mši svatou i křížovou cestu. Radostné bylo zjištění, že další poutníci z Berouna sem doputovali i jinými dopravními prostředky.

foto M. Pletánek

Svatohorské poutě dodávaly celá staletí mnohým sílu, jak v těžkých dobách po Bílé Hoře, tak ve válečných útrapách 1. a 2. světové války, v dobách politických útlaků i v osobních problémech věřících. Letos vzpomínáme 660 let milostné sošky Panny Marie na Svaté Hoře. Ta vznikla v památném roce 1348, kdy byla založena Univerzita Karlova. Legenda ji pojí s pražským biskupem Arnoštem z Pardubic. Kromě slavných chvil zažila Svatá Hora i chvíle krušné, jakou byla katastrofa před 30 lety, kdy se ocitla v plamenech. Při požáru zasahovalo přes 300 hasičů, z nichž někteří přijeli až z Kolína, i místní obětavci.

Svatohorská Madona je zobrazením Matky, je důvěrnou průvodkyní mnoha generací. Mariánskou úctu a vztah ke Svaté Hoře potvrdila i naše letošní pouť. -vac-

Píšíte nám: *Dobrý den, se zájmem jsem se dočetla ve Vašem dubnovém zpravodaji o P. V. Rudolfovi. Patřím do lhotecké farnosti celý svůj život a Otce Rudolfa jsem znala. Velmi mě zajímají informace i o jeho působení jinde, než přišel na Lhotku. Vzpomínka, kterou napsal pan Jaroslav Vacík mě potěšila. Kdyby to bylo možné, mohli byste mi ještě něco o p. Rudolfovi napsat? Doplnila bych tím lhotecký archiv. Každá vzpomínka je pro nás cenná. Eva Kocmanová*

Pochvalu i prosbu jsme předali panu Vacíkovi a takřka recipročně požádali autorku ohlasu, zda by mohla na oplátku ona zavzpomínat na dobu, kdy za spolupráce P. Rudolfa vznikala slavná křížová cesta v Praze na Lhotce autora Karla Stádníka, jáhna a akademického sochaře, který má vazbu na Berounsko a především na Velíz. I pro nás bude zajímavé nahlédnout z jiné strany do osudů těch, kdo prošli naší farností. Paní Kocmanová, knihovnice, která uspořádala lhotecký archiv, svou vzpomínku zaslala obratem:

Lhotecká křížová cesta K. Stádníka

Lhotecká křížová cesta byla vytvářena akademickým sochařem Karlem Stádníkem u příležitosti 1000. výročí Pražského biskupství v roce 1973. Bylo to těžké období totality, tzv. "normalizace", kdy lhoteckému P. V. Rudolfovi nastalo krušné období od komunistického režimu, který se ho snažil co nejvíce izolovat od společnosti lidí (kvůli jeho aktivitám v období "pražského jara"). Ale on se nevzdával a hledal jiné cesty. S akademickým sochařem Karlem Stádníkem začal ideově spolupracovat na křížové cestě, která se stala v Praze proslulou a vyhledávanou a známou i v zahraničí. Hlavní myšlenka byla: "Ježíši, kde jsi?" Neboť Ježíš je s námi lidmi přece ve všech dobách a situacích. Proto je tato křížová cesta stále tak aktuální a nadčasová, neboť Ježíš říká: "...Já jsem s Vámi po všechny dny až do skonání světa..." Dobře si pamatuji, jak jsem jako děvče sledovala v kostele postupný "zrod" křížové cesty. Vzpomínám si, jak byly nejdříve na zeď zavěšeny "Rouška Veroniky" a "Atomový hřib". Dlouho vždy trvalo, než přibýlo další zastavení. Sám otec Rudolf vzpomínal, jak byla tehdy složitá politická situace, tlak režimu a v jaké nejistotě žil a nevěděl, zda se

mu podaří pokračovat v započatém díle. Ale Bůh byl s nimi a dobré dílo se podařilo. Atmosféra svěcení křížové cesty panem kardinálem Františkem Tomáškem byla také nezapomenutelným zážitkem. Toto vše si dnes mnozí mladí lidé neumí představit. Co to všechno pro nás tehdy znamenalo a jakou ohromnou duchovní posilou bylo duchovní vedení a silná víra P. Rudolfa, kterou nám všem předával skrze utrpení Ježíšovo, které je údělem člověka. A on sám byl pod tlakem režimu. Tato křížová cesta má v sobě velkou sílu. Karel Stádník byl také tajně vysvěcen v Německu na jáhna. S děkanem V. Rudolfem ho spojovalo dlouholeté přátelství. Při slavném pohřbu děkana Vladimíra Rudolfa v roce 2000 na Lhotce se s ním také jako jáhen naposledy rozloučil.

Eva Kocmanová

redakční archiv

Ze života svatých

Sv. Justin

(1. června)

redakční archiv

Justin pocházel z řecko-pohanské rodiny a už v raném mládí hledal pravdu, ale zklamán stoicismem, platonismem a pythagorovci našel nakonec klid a radost v křesťanském učení. Po svém obrácení na víru pracoval neúnavně jako učitel křesťanského učení. Byl prostředníkem mezi řeckou filozofií a křesťanstvím. V Římě otevřel proto školu. Uveřejňoval filozofická pojednání, kde ukazuje, jak se zachovat ke každodenním náboženským problémům. Vystoupil neohroženě na obranu pronásledovaných křesťanů a dokonce se obrátil na samotného císaře a římský senát. Apeloval na filozofické svědomí a porozumění císaře Antonína Pia.

Ukazoval, že nejlepší z pohanských filozofů v sobě už nesli zárodek křesťanství. Ukázal, že v Ježíši Kristu se projevilo Slovo a že každý člověk má v sobě jeho zárodek. Právě to mu pomohlo najít most mezi křesťanstvím a filozofií. V jeho apologiích je vzácné svědectví o liturgii té doby a katechezi v prvotní církvi a teologii eucharistie. Za jeho působení v Římě proti němu povstali mnozí

protivníci. Ti dosáhli toho, že Justin byl předveden před městského prefekta i se svými žáky. Zachovala se akta, jež podrobně popisují, jak prefekt obžalovaným vyhrožoval. Nakonec stanovil, že když obžalovaní ihned nepřinesou povinnou oběť bohům, vynese rozsudek smrti. Ti do jednoho odpověděli: "Dělej, co chceš, my jsme křesťané." Všichni pak, mezi nimi i jedna žena, byli sťati.

Život Justina probíhal od roku 100, kdy se narodil ve městě Sichemu v Samaří. K Pánu odešel roku 166. Spisy jeho jsou vzácným dokladem toho, že učení Církve katolické je podnes stejné, jaké bylo hlášáno za apoštolské doby v první polovici druhého století. Sv. Justin potvrzuje, že křesťané jeho doby věřili v proměnu chleba a vína v Tělo a Krev Páně ve svátosti oltářní.

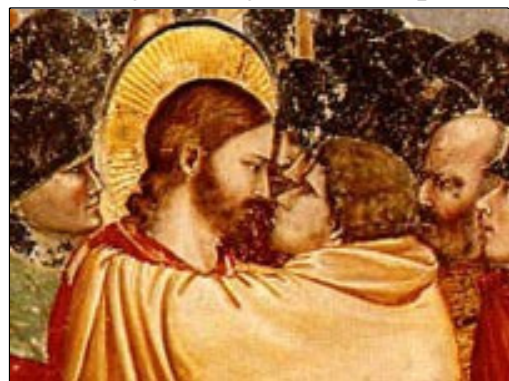
Jaroslav Vacík

W našem nejstarším písemnictví

Apokryf o Jidášovi

Je to necelé dva roky, co se v tisku objevila „senzační“ zpráva o chystaném vydání starého koptského rukopisu, který byl objeven v Egyptě v sedmdesátých letech minulého století. Překladačem textu byl profesor ženevské univerzity Rodolphe Kasser, jeden z předních světových znalců koptštiny, kterou se mluvilo v Egyptě před dvěma tisíci let. Text, nalezený v egyptské lokalitě al-Minjá, byl nazván *Jidášovo evangelium*, ačkoli biblisté upozorňovali, že pochází až ze čtvrtého století po Kristu a je vlastně ve srovnání s evangelijními texty a i s dalšími apokryfy velmi „mladý“; rozhodně ho nemohl napsat sám Jidáš, ale jakási pozdější sekta, která se zaštitila jeho jménem. Vydavatelé slibovali velkou senzaci a naznačovali, že se jedná o obhajobu zrádného učedníka a že Jidáš vlastně Krista zradil z Božího rozhodnutí – kdyby prý Mistra nezaprodal za třicet stříbrných, nemohlo by dojít k Ježíšovu ukřižování, vzkříšení a tím ani k vykoupení lidstva a jeho spáse. Zrada byla součástí Božího plánu spásy, a tak prý je Jidáš nevinný... Neortodoxní text prý představuje jakousi Jidášovu rehabilitaci...

Nic nového pod sluncem, napadlo mě tehdy. Všeobecně kontroverzní a nenáviděné historické postavy probouzejí čas od času nečekané sympatie. Možná jsou lidé fascinováni zlem, nebo jsou příběhy o takových osobách prostě „beletristicky“ zajímavější. (Možná je také jednodušší psát o hříšníkovi než třeba o světici, která už od dětství pomýšlí na řeholní roucho, zasvětil se Bohu, v šestnácti vstoupí do kláštera, dvacet třicet let se tu „jen“ modlí a pak zemře...) V české literatuře se historie o Jidášovi objevila dokonce už na počátku 14. století; nebyla to ovšem žádná jeho obhajoba. Známý zrádce tam dopadl velmi bledě či spíš černě a je vyličen v barvách nejtemnějších. Ještě než se stal Kristovým učedníkem, tak se dopustil snad úplně všech nejhorších skutků, na které lze jen pomyslet – bratrovraždy, otcovraždy a incestu.

Jidáš

redakční archiv

V rozmezí asi dvaceti let vzniklo v Čechách několik legend vážících se ke Kristovu životu. Byly napsány česky a představovaly volné zpracování latinského souboru **Legenda aurea (Zlatá legenda) Jakuba de Voragina**. Patří sem např. legendy o umučení, o apoštolech, o seslání Ducha Svatého, o nanebevstoupení Krista, o Panně Marii a apokryfy o Jidášovi a Pilátovi. Skladatelům těchto legend šlo zřejmě hlavně o uvedení zajímavých cizích námětů a látek do českého prostředí a také do česky psané literatury. Možná šlo i o nevyhlášenou soutěž s písemnictvím latinským – i když tam se v té době objevují zásadně legendy o našich domácích světcích Václavovi, Ludmile, Prokopovi... Exotická vyprávění také vyhovovala vkusu doby rytířství už jen tím, že obsahovala prvky dobrodružnosti.

Něco o Jidášovi: Biblisté tvrdí, že Jidáš mohl patřit ke skupině zélotů, velmi horlivých židovských bojovníků za svobodu Judeje, usilujících o násilné svržení římské nadvlády. Když pochopil, že Ježíš neusiluje o politické změny, tak ho zaprodal a zradil. Byl také mezi učedníky jediný Judejec, pocházející z ortodoxních jeruzalémských kruhů, zatímco všichni ostatní byli „jen“ z Galileje.

Náš zmíněný příběh je označován jako **Legenda o Jidášovi** či **Apokryf o Jidášovi**, přičemž druhý název je samozřejmě výstižnější a přesnější (slovo *apokryf* pochází z řeckého *apokryfos* a znamená *tajný*). Rozumíme tím *tajný* nebo *nepravý spis*, podání evangelijních událostí nezařazené

do Nového zákona). Paradoxní je, že ač hovoří o záporné postavě, je z celého cyklu ostatních legend literárně nejcennější. Vypravuje životní příběh jednoho z Kristových učedníků. Z původně delšího rukopisu se uchovaly jen nepříliš rozsáhlé zlomky, na několika místech přerušené. Vyprávění začíná Jidášovým dětstvím, ale právě samotný začátek se nedochoval. Asi se nelišil od latinské Legendy aurey, v níž je příběh o Jidášovi vložen do legendy o sv. Matějovi; Matěj byl totiž dvanáctý apoštol, který doplnil po Jidášově smrti apoštolský kruh.

V Jeruzalémě žili manželé Ruben a Cyborea. Jedné noci měla Cyborea sen, že se jí narodí syn, který bude příčinou zkázy celého rodu. Po čase skutečně porodila syna, ale aby se sen nemohl vyplnit, poslali rodiče chlapce v košíku po moři. Mořské proudy zahnalý košík na břeh ostrova Iškariot. Tam ho našla bezdětná královna, potají se dítěte ujala, začala předstírat, že je těhotná, a po čase vyhlásila, že se jí narodil syn. Brzy nato ale skutečně otěhotněla a narodil se jí vlastní syn. Královna obětavě vychovávala i Jidáše, ten ale později svého nevlastního bratra zabil. Potom se stal dokonce otcovrahem a aniž by to věděl, vzal si za manželku vlastní matku. Když to zjistil, odešel za Kristem, aby se zbavil svých hříchů, ale nakonec Krista zradil a pak se oběsil. Tento příběh založený víceméně na fantazii je v českém zpracování zajímavě spojen s dobovými narážkami na smrt posledního Přemyslovce Václava III., jenž byl ve věku sedmnácti let zavražděn v Olomouci r. 1306:

„Znamenajmyprítom z vlasti,
jež se stalo v Čechách nynie,
kdež příbuzných králóv nenie.
Počnúc ot Přemysla krále,
jak ho syn, jak vnuk na mále

sě jsú zbyli na tom světě;
poslední byl ještě dietě, (...)
jakž koli by všempovolil,
však nevinněsvú krev prolil.“

Díky tomu můžeme vznik rukopisu datovat právě do doby po vymření rodu Přemyslovců po meči. Zlomky Apokryfu o Jidášovi, jenž se ovšem v této starší češtině ještě jmenoval Judáš, jsou psány starším spřežkovým pravopisem a zachovaly se v rukopisu Muzejním a Drkolenském.

Pro náměty nejstarší vrstvy česky psaných legend je charakteristická *exotičnost* a *napínavost*. Souvisí to jistě i s vlnou zájmu o východní země, vzbuzeného křížovými výpravami. Kdepak jsou ta prostá vyprávění o životech českých světců, s jakými jsme se setkávali v legendistice 10. až 12. století! Na první místo se teď klade spíš fantastičnost, a podle ní jsou také legendy hodnoceny. Proto také neznámí spisovatelé vytvářeli apokryfy, neboť jimi „zaplnovali“ bílá místa – různé děje a podrobnosti, které v evangeliích opravdu nenajdeme. A tak lidská fantazie dostala hlavní slovo ...

Lidmila Fričová

Cesty rodiny Frantových

Odkud jsme?

„Já jsem opice z Tovární ulice“, říká naše starší dcera Eliška, když se jí někdo zeptá, odkud je. Jmenujeme se Frantovi a jsme dohromady čtyři. Tatínek Honzík, maminka Verunka, dcera Eliška a dcera Markétka. Bydlíme v Berouně kousek od zábranského kostela, kde máme krásný rozhled na brdské vrchy, věže a střechy domů města Berouna.

Honzík jezdí do práce do Prahy, pomáhá svou činností v berounském skautském středisku Radost a Naděje. Verunka je na mateřské dovolené. Dcery Eliška (3 roky), Markétka (11 měsíců) jsou naše princezny a dělají nám jen samou radost.

Kterými cestami jsme došli do berounské farnosti?

Do Berouna jsme se přistěhovali z Černošic, kde jsme byli v podnájmu a hledali jsme pro naši rodinu větší bydlení. Beroun se nám jako město velmi líbí a zamilovali jsme si ho už za dob svých studií.

“Frantíci” *foto Irena Zálešáková*

odpovídali na mé dotazy o Bohu a sami svým životem poukazovali na milujícího Boha.

Tak nás tady máte a jsme vděční, že můžeme být součástí této farnosti.

Na přelomu dubna a května má K-klub pravidelně “hody” v podobě dvou již zdomácnělých akcí. První je o poslední dubnové noci oheň na loděnické farní zahradě. I tentokrát se sjely rodinky či jednotlivci z celé široké berounské farnosti, aby opekli špekáčky a příjemně strávili večer před volným dnem. Klubová kapelka pojala oheň jako zkoušku a tak zprvu hrála dětské písničky ke mši, posléze ale došlo i na oblíbené trháky kytaristy zvaného Pat “Ryl jen celej den”

ap. k velké radosti basisty, který tak velmi pocvičil svou basovou zručnost. Hrály i flétničky a rytmické nástroje, ačkoli, když se zeptáte všech držitelů strunných nástrojů Mata, Pata a Šacha, řeknou vám zlomyslně, že kdykoli se mělo hrát, flétničky “drbaly” či opékaly. Ale to je zlovlná pomluva. Pouze jsme “drbaly”. Doprovázet hudbou celý večer bylo zřejmě vysilující, takže kolem jedenácté (když se už dětem nedařilo přesvědčit rodiče že vůbec, ale vůbec ještě nejsou ospalé) oheň dohasínal a i “Pat” už se odešel posilnit spánkem na druhý “náročný” den (a kdybyste se ho zeptali, co všechno hrál, pravděpodobně by to už ani nevěděl☺), zatímco Mat už dávno spal spánkem spravedlivých na lavičce ukolbán vyprávěním kamaráda Pavlíka.

Ráno přišlo příliš brzy, neboť díky oslavě svátku Nanebevstoupení Páně jsme spíchlali ještě do kostela. Sraz k Prvomájovému výletu byl tedy až v půldvanácté na Vráži - a krásnou procházku z Vráže

Jaké cesty nás svedly dohromady?

Spolu jsme se seznámili ve Svatém Janu pod Skalou, kde jsme studovali na místní Vyšší pedagogické škole ve stejném ročníku. Byly to krásné roky plné hledání, společných chvil, budování a těšení se na společnou cestu manželstvím, která se buduje až dodnes.

Naše cesta k víře?

Honza pochází z praktikující věřící rodiny a svou víru si upevňuje dodnes. Já jsem se se obrátila ve svých 21 letech při studiích ve Svatém Janu pod Skalou, kde byli skvělí lidé, kteří ochotně

*Veronika Frantová,
zpracovala -iz-*

Loděnická pohoda u ohně

foto av

přes les do Svatého Janu jsme zvládli za půl hodinky. Nepochybně proto, že nás zdálky lákala vůně oběda, který jsme měli zamluvený u Michala Šedivého v Obecné škole, kam tímto posíláme velké díky! Jídlo bylo výborné, salónek, který nám Michal ochotně propůjčil, byl tentokrát úplně plný... Zpěváci museli dojít o něco rychleji, aby stihli zkoušku na následné Malé prvomájové zpívání loděnického pěveckého sboru COMODO. I koncert dopadl dobře, v prostoru malé kapličky sv. Maxmiliána se zpěv zvukně nesl a zpěváci i diváci byli spokojeni.

Tím výlet končil. Ještě jsme čekali, zda Pat nepřijede s "Kačenou" povozit nás na korbě, tento slib ale asi taky zaspal, a nebo tatříčka stále ještě odvážně brodila vody Berounky, jak měla slíbeno - berounská akce automobilových veteránů našemu výletu totiž tradičně konkuruje☺ a Pata spolehlivě přetáhne. Nakonec jsme se rychle vydali zpět přes kopec k autům na Vráži, neboť hrozil tmavý mrak. Ne vše co vypadá černě nakonec černé je a tak jsme došli v jasném slunci a do aut se nám ani nechtělo. Příště bychom měli zvolit delší trasu☺.

Prvomájoví poutníci.... foto av

-Iva-

Skautky a skauti oslavovali

„Skautské ideály spojují svět!“ jásá radostně trubka vzadu u vchodu v kostele svatého Jakuba v Berouně. Trubač a jeden z vůdců Jan "Frantík" Franta zve tímto mezinárodním signálem dovnitř k mši svaté všechny skautky a skauty z katolického střediska **Radost a naděje**, protože je právě 24. dubna, památka svatého Jiří, patrona skautingu na celém světě. Varhany převzaly skautskou znělku, varhaník L. Petřvalský chvíli improvizuje na danou melodii a všichni vedoucí, skauti, skautky, světlušky i vlčata v krojích průvodem přicházejí do kostela. Roveři přinášejí oddílovou i střediskovou vlajku. Mše svatá začíná, celebruje P. Benedikt Hudema obklopen houfem ministrantek a ministrantů rovněž ze skautských řad. Oba vlajkonoši zaujali nehybné postavení těsně před presbytářem, stojí proti sobě u sakristie a u varhan s vlajkami skloněnými na 45°. (Když později všichni poklekáme, vlajky se sklánějí ještě níž...)

Světlušky, vlčata, zbývající skautky a skauti se družně sesedli na dětských lavičkách a v předních lavicích. Mše svatá se odvíjí podle obvyklého pořádku – snad jedině s tím rozdílem, že P. Benedikt se rozhodl vystoupit na kazatelnu, protože u ambonu by neviděl přes skautskou vlajku a my bychom na něho asi také neviděli. Svou promluvu zaměřil na svatého Jiří a položil si otázku, proč se vlastně tento světec stal patronem celosvětového skautského hnutí. Ve „skautském duchu“ pokračovaly i další části liturgie – tři skautky

Skauti z průvodu obsadili přední lavice. foto J.

se střídaly při čtení přímlov, světlušky a vlčata přinesly obětiny. Na závěr mše svaté si všichni skauti a skautky zazpívali oblíbenou píseň Slunce ať svítí, kde jsi ty a už se asi těšili na farní zahradu, kde svůj velký svátek oslavili.

L. Fričová

Mše na sv. Jiří

(“skautská”)

Na začátku mše pro skauty jsme v krojích šli průvodem s ministranty. Potom jsme si všichni sedli na lavičky. Jinak celá mše proběhla úplně stejně, ale byla za zemřelé skauty našeho střediska, mezi kterými byli i dva malí kluci. Po mši se udělovala skautská vyznamenání - získaly je tři skautky - Dominika Kodrasová, Lída Bešćecová a Zuzka Karbušćická. Pak se hrály na zahradě různé hry, například molekuly. Jeden je chemik, ostatní molekuly, když chemik řekne třeba “dva”, musí všichni utvořit dvojice. Kdo nemá dvojici, vypadává. Pak jsme ještě hráli nějakou hru, ale nepamatuji si, jak se jmenuje, a pak jsme hráli “Trpaslíci, čarodějnice a obři”. Jsou dvě skupiny, každá skupina si může vybrat, co z těch tří pohádkových postav bude - obr se vyznačuje rukou nahoru, trpaslík si sedne na bobek a čarodějnice má ruce dopředu. Vyznačí se hranice, kde se jednotliví příslušníci skupiny mohou schovat jako v domečku. Obři chytají trpaslíky, trpaslíci čarodějnice a čarodějnice obry. Vyhraje, kdo má nejvíc zajatců. Nakonec jsme se rozloučili skautskou znělkou. Pak už se všichni rozešli domů.

Rozloučení v kruhu bratří a sester.

foto av

Lojzík

15 let Katolické mateřské školy

I když se to zdá neuvěřitelné, končíme letos v červnu v naší „farní“ mateřince již patnáctý školní rok!

Kolik toho již naše školka pamatuje, co vše již její „obyvatelé“ prožili! Nejisté začátky bez peněz, prostor, personálu i zkušeností v květnu 1992... Finanční pomoc holandských přátel z Rijswijku na jaře 1993... Dokončení stavby a slavnostní zahájení provozu s otcem biskupem Lobkoviczem v září 1993... Dny všední i

Podoba herny Katolické mateřské školky po rekonstrukci v roce 2005-06.

foto av

sváteční, velké i malé radosti a starosti, dětský smích i chvílky smutku... A další radikální přestavba a přístavba ve školním roce 2005-06...

Kolik se toho kolem nás změnilo! Během této doby o církevní školy v naší diecézi pečují již třetí biskup, v naší farnosti postupně působilo deset kněží. Děti, které u nás začínaly, dnes pracují nebo studují na vysokých školách...

S čtyřmi zaměstnanci a šestadvaceti dětmi patří naše školka k nejmenším církevním školám v České republice. Jsme si vědomi svých možností, neklademe si vysoké a nereálné cíle.

Naši „absolventi“ se nepočítají na stovky, školku navštěvovalo „jen“ něco přes 150 dětí. Některé z nich zde pobýly pouze krátkou dobu, jiné sem přicházely i tři nebo čtyři roky. Je to málo? Nemyslím. Pokud malí návštěvníci a jejich rodiny vzpomínají na „svou“ školku v dobrém a pokud se v naší spotřební společnosti stává katolická škola vyhledávaným zařízením, pak její existence má svůj význam. Věřím, že patnáct let působení je dostatečným důkazem toho, že myšlenka otce Libora Bulína zřít v Berouně církevní školku byla dobrá a životaschopná.

V této chvíli vzpomínám s velkou vděčností na všechny, kdo dnešní podobu školičky pomáhali budovat a spoluutvářet. Na ty, kdo ji plánovali, stavěli, pracovali zde, učili i působili, přicházeli sem a nejrůznějšími způsoby pomáhali, na ony nenápadné přátele a příznivce, bez jejichž podpory bychom se jen těžko obešli, na děti i jejich rodiny.

Všechny, kteří takto – každý svým jedinečným způsobem – utvářeli a utvářejí podobu a atmosféru školky, ale také rodiny dětí, které jsme kvůli omezené kapacitě během let nemohli přijmout, provázím nyní svou modlitbou a vyprošuji jim Boží požehnání.

Taneček maminkám k svátku...

foto av

FARNÍ KNIHOVNA

Otevřena každou neděli v SUDÉM týdnu 10.30 - 11.15 hodin Fara - přízemí vlevo

Jak ulovit tachaše

„...Každý ať ze srdce dobrovolně přinese jako Hospodinovu oběť pozdvihování zlato, stříbro a měď, látku purpurově fialovou, nachovou nebo karmínovou, jemné plátno a kozí srst; načerveno zbarvené beraní kůže, tachaší kůže, akáciové dřevo, olej na svícení, balzámy na olej k pomazání a na kadidlo z vonných látek...“ došli jsme tehdy na biblických hodinách až k stavění stánku v Druhé knize Mojžíšově. Každému z nás jako by se odvíjel před očima film, každý si představoval, jak stánek vypadal. V mém filmu svítilo slunce, bylo to vysoko v horách, kolem dokola skály, nad námi už jen nebe a do dále plující oblaka ... a stánek zářil ušlechtilými barvami, leskl se drahokamy, zlatem a stříbrem... Přinášeli to nejvzácnější, co mohli dát.. Zamýšlíme se nad textem... a vtom se ozve zvědavý a hloubavý Jan: „Jestli se mohu zeptat – co to je za zvíře, ten tachaš? O takovém zvířeti jsem v životě neslyšel!“

Nikdo z nás o něm neslyšel. Asi to bude něco exotického. Povídám bezstarostně: „Zítra se podívám do nějakého slovníku!“ Večer mě doma ještě napadlo otevřít jiný překlad Starého zákona – *Bibli kralickou*. Našla jsem *Exodus*, kapitolu třicátou pátou. Tady to je... **„Každý, kdož jest ochotný v srdci svém, přinese tu oběť Hospodinu: Zlato a stříbro a měď, a postavec modrý, a šarlat, a červec dvakrát barvený, a kment, a kozí srsti; též kůže skopců na červeno barvené, a kůže jezevčí, a dříví setím a olej ke svícení, a vonné věci na olej ku pomazání...“** To je zajímavé, jsou tu jinak pojmenované barvy... tak kde je ten tachaš – copak tu není? Jo on je tu místo tachaše jezevec! Tak to asi byl nějaký druh jezevce! A už si představuji tu černě pruhovanou kožešinu...

Ale druhý den mi to stejně nedalo. V práci mám psací stůl uprostřed knihovny, knihy kolem dokola, slovníky všeho druhu, tak schválně, co tam o tom zvířeti bude. *Encyklopedický slovník* – nic. *Ilustrovaný encyklopedický slovník* – nic. *Slovník cizích slov* – taky nic. *Akademický slovník cizích slov*... osmidílný akademický *Slovník spisovné češtiny*... *Ottův slovník naučný* – vůbec nic! To snad není možné... Tachaš prostě neexistuje, tachaš se někde schovává! (Slovníky ho neznají a on se tomu někde chechtá!)

Jak ulovit tachaše... no že mě to nenapadlo hned! Nejlépe na internetu! (Na svou omluvu dodávám, že tehdy jsem se s počítačem kamarádila teprve krátce.) „Tak se předved', co umíš,“ řekla jsem, když jsem zadala „tachaš“ a „hledej“. A internet opravdu našel. Objevila jsem delší článek s trochu podivným názvem *Výklad sidry Truma*. **„Veerot elim meadamim veerot techašim vaacej šitim.“** – **„A kůže skopců červené a kůže tachašů a dřevo cedrů“**, zněl překlad z hebrejštiny. Konečně jsem se něco dověděla. Tachaš je naprosto neznámé zvíře, existuje jen v Bibli a židovští vykladači k němu říkají, že byl speciálně stvořen pro potřebu stavby stánku. Proč Hospodin stvořil tachaše? Možné vysvětlení je, že chtěl dát svůj díl, který jen On může dát – novou bytost cestou zázraku. Vykladači Tóry učí, že tachaší kůže měla hodně druhů barev a mnoho odstínů. (Představila jsem si pastelové barvy ... ale no tak, nebyla to přece plyšová zvířátka! I když – Bohu není nic nemožné, třeba papoušci taky hrají všemi barvami...) Bylo to „čisté“ zvíře (nemohl to tedy být jezevec, jak se uvádí v některých překladech), protože je nemyslitelné, aby svatostánek byl vyroben z „nečistého“ zvířete. Podepsán rabín Moše Ch. Koller, šabat šalom!

Jiný rabín Jicchak Seifert ve svém článku říkal tachašovi pro změnu *techoš*. Tvrdí, že to byl výjimečný zvířecí druh, měli na čele jeden roh, žili na poušti pouze v Mojžíšových dobách pro potřeby stánku a pro Boží slávu. Bylo jich tolik, že si z jejich kůží Židé dělali i obuv. A ještě v dalším textu jsem zjistila, že tachaší kůže se vyskytují v Bibli i na jiných místech, například v knize *Numeri*, 4,5-6: **„Než tábor potáhne dál, přijde Áron se svými syny a sejmou oponu zavěšenou uvnitř. Tou přikryjí schránu svědectví ; na to pak dají přehoz z tachaší kůže, rozprostřou navrch pokrývku celou purpurově fialovou a provléknou tyče.“** Nebo také v knize *Ezechiel*, 16,10: **„Pak jsem tě oblékl do pestrého šatu, obul ti opánky z tachaší kůže, ovinul jsem ti pás z jemného plátna a zahalil tě hedvábím.“** A nakonec jsem objevila v ekumenickém vydání Bible poznámku pod čarou, že tachaší kůže je nepřeložitelný výraz a ve starších redakcích Bible byl proto překlad nejednotný – delfíní, tulení, jezevčí, kozí či prostě jemná nebo drahá kůže.

Od starozákonních dob tachaši dále „žijí“ pouze v Bibli. Jinak zmizeli. Možná je potom lovili a lovili, až je dočista vyhubili. A nebo si Pán Bůh řekl, že je Židé měli použít jen na stavbu stánku, a zase jim je vzal. To byl konec tachašů na Sinajské poušti a od těch dob po nich není ani památky. Šalom!

Lidmila Fričová

"DOSPĚLÝ, PŘESKOČ!"

CO NÁM DÁVÁ SÍLU

Pán Ježíš řekl: „Budete mými svědky!“ Svědčit celým životem o Boží lásce, to není lehký úkol. Kde všude můžeme být svědky Pána Ježíše? To nám jistě napoví obrázky. A kde k tomu vezmeme sílu? O tom mluví tajenka. Zkus ji vyluštit z písmen v kruhu tak, že začneš u šipky a zapíšeš každé druhé písmeno v kruhu (tj. vždy jedno písmeno přeskočit a obejít kruh dvakrát).

TAJENKA: Sílu dostáváme

SPOLČO IN!

Je to už nejméně dva roky a to doufám, že mne paměť neklame. Společenství mladých se tehdy scházelo v úplně jiném obsazení a doprovázel ho P. Michal Němeček. Jedno setkání bylo díky němu velmi netypické - přijel fotograf z časopisu pro dívky, který možná znáte, IN!. Časopis je výbornou alternativou magazínům pro -náctileté, přitom má stejně pestrý, ale poněkud hlubší a především čistší obsah, než třeba bravíčko... Několikrát jsem si všimla poznámky pod čarou - ilustrační fotografie společenství mládeže z... Tentokrát, v letošním dubnovém čísle, to bylo konečně "Společnost" z farnosti sv. Jakuba v Berouně - Siky, Štefan, Maruška, Dominika a Zuzka, Klárka, Jakub a další... Pokud máte možnost, zakupte si (nejen) dubnové číslo IN! (například v pastoračním středisku) a uvidíte, jak jim to sluší. Pokud máte přístup na internet, není problém objednat si jej - www.in.cz, objednavky@in.cz, tel: 775 598 604. A když navíc kliknete na kolonku Inlove, uvidíte další z "berounských zátiší", tentokrát dívku a chlapce u kovaných vrátek na farní dvůr... Poznáte je?

Beroun a ilustračně Štefi a Myška... *foto IN*

-IVa-

NABÍDKA:

♦ Nabízíme audio a videozáznamy z těchto farních akcí:

CD a DVD První svaté přijímání roku 2006 a 2004; koncerty: CD - Hudba pro žestě a varhany - Vladimír Roubal, CD - Gregoriánský chorál - Svatojakubská schola kantorum - Staročeské roráty. Dále dvojalbum DVD z žehnání varhan u sv. Jakuba 2004 a CD - Vánoční mše 2006 - Lukáš Petřvalský. Vše po 100 Kč,- objednávky se jménem a kontaktem možno vhodit do schránky **Dotazy a články** pro zpravodaj v kostele v Berouně, popřípadě elektronickou poštou na dprusa@c-box.cz. Výtěžek bude využit ve prospěch farnosti. Přípravuje se i program loňského adventu; **Vánoce 2007 jsou již k objednání.** **D. Průša**

♦ HLEDÁME PRŮVODCE

Pro poutní místo na Tetíně hledáme průvodce se vztahem k tetínské duchovní tradici. Služba je honorovaná a zajišťuje se v období od počátku března do konce října. O prázdninách se provází každý den kromě pondělí, v ostatních měsících pouze o víkendech. Pokud máte zájem o podrobnosti, neváhejte zavolat na mobil. telefonní číslo: 721 120 926 nebo pevnou linku: 313 129 439 po 20. hodině.

♦ Nabízíme za odvoz (z Loděnice) dětský pokoj asi třicet let starý (výroba NDR), v provedení: bílý korpus, dvířka – oranžová koženka. Nábytek sestává z postele (v x š x h – 52x197x97,5),

nočního stolku (52x50x42,5), peřínáku (52x100x40,5), knihovny (195x100x40,5), šatní skříně (195x150x60), poličky na stěnu (34x150x20). Rozměry jsou v cm. V případě vašeho zájmu pište na emailovou adresu: monikahorna@seznam.cz nebo volejte na mobil **604 251 946** (Monika Horná).

MODLITBA MĚSÍCE :

Měsíc červen je již tradičně spojen u většiny kněží s výročím jejich kněžského svěcení, a tak kromě účasti na slavnostní bohoslužbě v pražské katedrále spojené se svěcením nových kněží se i v nejedné farnosti vzpomíná nějaké kulaté kněžské jubileum. Nejsou to však jen kněží, kteří ve farnostech slouží. Je zde celá řada dalších služebníků, bez nichž by život farností těžko fungoval. Mám na mysli všechny ministranty, kostelníky, varhaníky, sbormistry, zpěváky, ale také farní účetní, členy ekonomické a pastorační rady, vedoucí různých společenství a mnohé další, kdo se do života farnosti aktivně zapojují. V neposlední řadě pak i ty, kdo se za všechny ostatní upřímně a denně modlí.

Právě za ně bych se zvláště v tomto měsíci chtěl spolu s vámi modlit. Kéž všem Pán žehná a dává i stálou radost ze služby Božímu království!

-jp-

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA ČERVEN :

••• *“Za všechny služebníky Církve, za ty, kdo v naší farnosti slouží”* •••

POSLEDNÍ SLOVO : *ROZUM A CIT*

“Nechceš si jít sednout ke mně, at’ tady nemusíš tak stát. Pojd’, tady si můžeš udělat čaj nebo kafe...” Normální pozvání, v křesťanských kruzích běžné - nehádáme se, nepomlouváme, nezištně si pomáháme, jsme jiní než “pohani”.... Fakt? Takto mne ale zvala jedna z lektorek, kterou znám letmo, když jsem čekala na syna, až skončí hodinu klavíru... Rocková houslistka, nevěřící (ne že by se to nějak vylučovalo). *Kdybys chtěla pohlídat, ozvi se...* Zase nabídka nevěřící kamarádky, která pro své okolí udělá první poslední. Jen její vlastní rozum prostě odmítá uvěřit abstrakci jménem bůh. Jaký je vlastně rozdíl věřící - nevěřící? Po lásce nás asi nepoznají; mluvím-li za sebe, cítím “jistý” deficit... ☺ *“Do kostela občas v klidu nejdu... přeci umím používat vlastní rozum”*, říká čerstvá konvertitka. *“Mně ti křesťani připadaj’, že neuměj’ používat rozum”*, shoduje se s ní v názoru (nekřesťanská) kolegyňka, zatímco u stolu kupodivu sedí se třemi aktivními a “praktikujícími” (odpudivé slovo) a vcelku rozumně komunikujícími katolíky a jedním ještě aktivnějším a komunikativnějším protestantem, kteří svou víru nijak netají! Tot’ pohled na “nás” - neumíme používat vlastní rozum. Pohled samozřejmě zkreslený. Ale kdo za to může? Média? Fanatici? Zčásti. Ale za zbytek? Odpovězte si: Na otázku, proč nechci například na potrat, zvolíte a) Protože jsem věřící... nebo spíš b) Protože mám úctu k životu a Stvořitelskému plánu? Je na nás vidět, jak se radujeme ze setkání s kýmkoli - protože v něm vidíme Krista?☺ Lze na mě v kostele vidět radost z přijetí samotnéhoBoha...?☺

Jeden rozdíl jsem zaznamenala. Kdo chce s vlky žít, musí s nimi výtí.☺ A tak spolu vyjeme. “Půlnapůl” sbor *ne- i vě-řících*, zpíváme (písňe s křesťanskou tematikou). Část “nekostelních” mužů si hůře zvykala na přítomnost ne úplně mentálně vyspělého chlapce, který má skutečně krásný hlas. Pod křídla si ho vzali do basu “bratři” protestant a katolík. Hloupý příklad. Ukazuje ale, že jsme my “kostelní” možná přece jen zvyklí (ano, je to zvyk, a nemyslím, že je to špatně) více přijímat, co přichází, více se řídíme citem a ne jen tvrdým rozumem... No, Ježíš taky mluvil o Láse. Ne o rozumu... ☺

-IVa-

**---POZOR !!! Červencový a srpnový zpravodaj
vyjde, dá-li Pán, až 20. 7. 2008 !!! POZOR---**

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: V květnu oslavil pan Jaroslav Matys 60 let, v červnu přijme naši gratulaci Michal Pondělíček (45 let), Jaroslav Kolovrat (60 let) a červenci Miroslav Karbušický (60 let). *Všem přejeme a vyprošujeme především Radost a Požehnání.*

NAROZENÍ: V červnu by oslavil 80 let P. Antonín Bělohlávek, kněz a duší skaut. *Vzpomínáme s láskou a s nadějí na vzkříšení.*

Velmi se omlouváme, pokud jste marně hledali v těchto rubrikách jméno někoho, koho máte rádi. Uveřejňujeme ty zprávy, o kterých nám řeknete vy. Pokud tedy víte o nějaké události v životě farnosti, prosíme, dejte nám vědět!

KŘTINY: V květnu byli v naší farnosti pokřtěni Matouš František HRUBÝ, Anna CHOCHOLATÁ, Josef PLETÁNEK, Niklas Norbert FRITZEN, Natálie KUJANOVÁ, Radim Václav KUBEC. *Blahopřejeme.*

POHŘBY: V květnu jsme ve farnosti do rukou Božího milosrdenství svěřili pana Josefa Svobodu, paní Antonii Chadrabovou, paní Marii Dandovou a paní Růženu Vlasovou.

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Alena T. Margraffová, Lucie Lukavská, Irena Zálešáková. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky “Dotazy a příspěvky” v kostele či do schránky “BKZ” ve vestibulu fary. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.beroun.farnost.cz

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**